

شماره:	۹۲/۱۰۶۸۹۰	بخشنامه به وزارت نیرو، مشاوران و پیمانکاران
تاریخ:	۱۳۹۲/۱۱/۸	
موضوع: دستورالعمل نحوه محاسبه تفاوت بهای فلزات در کارهای فاقد تعدیل و مابه‌التفاوت		

به استناد ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و نظام فنی و اجرایی کشور (موضوع تصویبنامه شماره ۴۲۳۳۹/ت۳۳۴۹۷-هـ مورخ ۱۳۸۵/۴/۲۰ هیأت محترم وزیران) این دستورالعمل در ۲ صفحه که به تصویب شورای عالی فنی رسیده است، از نوع گروه اول (لازم‌الاجرا) ابلاغ می‌گردد تا صرفاً در مناقصات حوزه برق وزارت نیرو در کارهای فاقد تعدیل و مابه‌التفاوت که پس از تاریخ ابلاغ این بخشنامه مبادرت به اخذ پیشنهاد قیمت، می‌شود، با رعایت ضوابط زیر ملاک عمل قرار گیرد.

- ۱- مفاد این دستورالعمل باید در اسناد ارجاع کار درج و عیناً ضمیمه پیمان شود.
- ۲- به هیچ وجه پرداخت دیگری بابت افزایش قیمت توسط کارفرما تعهد نشده باشد و یا به عبارت دیگر به استثنای موارد مذکور در این دستورالعمل، پرداخت وجه دیگری بابت جبران افزایش قیمت‌ها در پیمان پیش‌بینی نشده باشد.
- ۳- این دستورالعمل برای فلزات فولاد، مس و آلومینیوم است و باید نام و مشخصات هر یک از موارد فوق در اسناد ارجاع کار و پیمان ذکر شود. در غیر این صورت پرداخت تفاوت‌بهای فلز فوق مجاز نیست.
- ۴- تهیه و تحویل تجهیزات و یا فلزات (به کارفرما) باید طبق برنامه زمان‌بندی مصوب توسط پیمانکار انجام شود.
- ۵- تفاوت مبالغ ناشی از تغییرات احتمالی نرخ ارز و تعرفه حقوق ورودی کالا و تجهیزات به هیچ‌وجه محاسبه و پرداخت نمی‌شود.

۶- نحوه محاسبه تفاوت بهای فلزات

۶-۱- برای محاسبه میزان پرداخت یا کسر تفاوت بهای فولاد، مس و آلومینیوم در پیمان‌هایی که از فلزات مذکور برای اجرای موضوع پیمان استفاده می‌شود و تهیه اقلام مذکور طبق قرارداد به عهده و هزینه پیمانکار است، بر طبق رابطه زیر عمل می‌شود:

$$M = \alpha \times (P - P_0) \times T$$

که در آن،

M = تفاوت بهای فلز مورد نظر (ریال)

P = بهای هر کیلوگرم فلز طبق بهای روز (به ریال)، منطبق با برنامه زمان‌بندی مصوب مندرج در تابلوی بورس کالای ایران (قیمت درج شده در فاکتور خرید فلزات یا محصولات فلزی می‌بایست مطابق بهای فروش آن روز در بورس باشد)

شماره:	۹۲/۱۰۶۸۹۰	بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مشاوران و پیمانکاران
تاریخ:	۱۳۹۲/۱۱/۸	

موضوع: دستورالعمل نحوه محاسبه تفاوت بهای فلزات در کارهای حوزه برق وزارت نیرو

P_0 = بهای هر کیلوگرم فلز اعلامی در اسناد ارجاع کار و مندرج در پیمان (نرخ پایه).
براساس متوسط بهای رسمی (مندرج در تابلوی بورس کالای ایران) هر کیلوگرم فلز مورد نظر، در آخرین هفته ماقبل هفته‌ای که آخرین روز مهلت ارایه پیشنهاد پیمانکاران شرکت‌کننده در مناقصه در آن واقع است تعیین و در روز بازگشایی پاکات مالی توسط کارفرما اعلام و در پیمان درج می‌شود.
 T = مقدار فلز مصرفی در اجرای موضوع پیمان (کیلوگرم) طبق مشخصات فنی، که با توجه به نوع محصول لازم است، میزان فلز به کاررفته در ساخت محصول، مشخص و در پیمان درج شود.
حداکثر سقف مقدار فلز مشمول مابه‌التفاوت در صورت وضعیت قطعی، مطابق میزان ذکر شده در پیمان تعیین می‌شود.

شایان ذکر است که مقدار T نیز، مشمول تغییرات مقادیر کارهای موضوع پیمان است.

($\alpha = 1/14$) است و در صورتی که $P - P_0 < 0$ باشد، آنگاه $\alpha = 1$ در نظر گرفته می‌شود)

۶-۲- بابت تغییر بهای فلزات تا ۵ درصد P_0 (اعم از افزایش یا کاهش) وجهی به پیمانکار پرداخت یا از وی کسر نمی‌شود. چنانچه بهای هر کیلوگرم فلز، بیش از ۵ درصد نسبت به P_0 تغییر کند، مبلغ مازاد بر ۵ درصد، در صورت افزایش قیمت، به حساب بستانکاری پیمانکار و در صورت کاهش به حساب بدهکاری وی منظور می‌شود.

۶-۳- تاریخ واقعی خرید (مندرج در فاکتور رسمی) باید با زمان های خرید پیش‌بینی شده در برنامه زمان‌بندی مصوب کارفرما مطابقت داشته باشد. چنانچه به دلایل ناشی از قصور پیمانکار فلزات مورد نیاز پروژه با تاخیر (نسبت به برنامه زمان‌بندی مصوب) خریداری شود، نرخ رسمی مربوط به تاریخ مندرج در برنامه زمان‌بندی (P) به عنوان نرخ ثانویه منظور خواهد شد، مگر آن که نرخ زمان واقعی خرید از نرخ مربوط به تاریخ درج‌شده در برنامه زمان‌بندی مصوب کمتر باشد، که در این حالت نرخ مذکور ملاک محاسبه و عمل قرار خواهد گرفت. چنانچه تاخیر در خرید ناشی از قصور پیمانکار نباشد، نرخ رسمی در تاریخ واقعی خرید نرخ ثانویه خواهد بود.

۶-۴- چنانچه بخشی از فلزات تعیین شده در بند ۱، توسط کارفرما در اختیار پیمانکار قرار گیرد، بهای آن‌ها براساس P_0 و بدون اعمال ضریبی به حساب بدهی پیمانکار منظور می‌شود. لذا از این بابت مابه‌التفاوتی اعمال نمی‌شود.

محمدباقر نوبخت

